

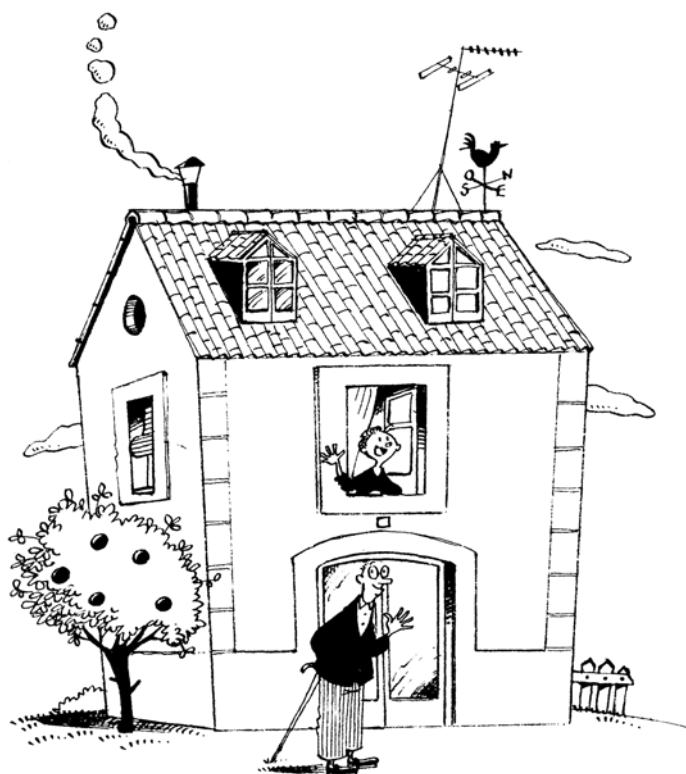
Núria Albertí

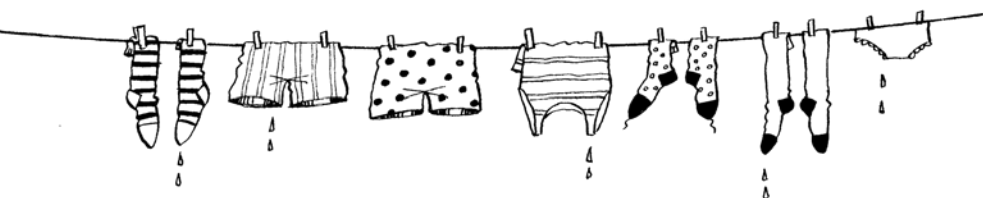
Aventures sense sortir de casa

Dibuixos de Cristina Losantos

AVENTURES
A CASA DELS AVIS

Bugada xifrada

Jo sospito que l'àvia
és un agent secret
quan estén la bugada
amb el primer solet.

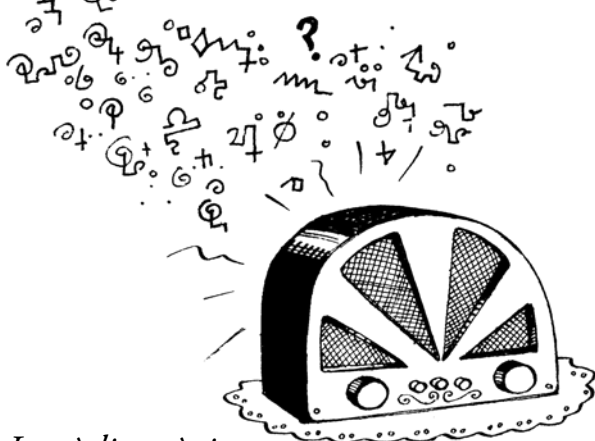
Hi veig sempre un esquema:
els llençols els darrers,
mitjonets en parelles,
calçotets els primers.

Colors foscos i clars
segueixen un patró
per enviar un missatge
cap a un altre balcó.

Quan puja una veïna
a mi no em sorprèn gens
i parlen a la cuina
dels seus nous moviments.

És una àvia perfecta,
ningú sospita gens!
Jo vull ser algun dia
un més dels seus agents.

La ràdio màgica

Hi ha una ràdio antiga
en el menjador,
alta i gegantina,
quina diversió!

Algun cop sentim
codis misteriosos,
missatges secrets
i sons tremolosos.

Cada sintonia
ens duu una sorpresa:
—Són veus de la Xina?
Jo mai no l'he entesa.

De vegades sonen
sorolls ben estranys,
músiques antigues
que tenen molts anys.

Un dia les ones
vindran de l'espai.
—Són extraterrestres!
Direm amb esglai.

Curses d'ascensor

La casa dels avis
té un vell ascensor
amb portes de fusta
i un senzill motor.

Pitges per cridar-lo
un botó vermell;
sonen les cadenes
com un cascavell.

Qui va per l'escala
et pot saludar:
a veure qui arriba
el primer al replà!

Aventures sense sortir de casa

La meva àvia sempre
ens deixa jugar,
a sota la taula,
a sobre el sofà.

Ella fa els ulls grossos
quan correm descalces
i si amb el telèfon
fem trucades falses.

Ens deixa un tricicle
que era dels seus fills;
deixem derrapades
corrent com conills.

Però sap que al saló
no cal netejar
amb els nostres jocs
de fet i amagar.

